

СТУДЕНТСКО

EXIG

број 8, март 2014
бесплатно издание

Валентин Николоски:
Новинарското перо
боли повеќе од тупаниците

**Хомофобија и
дискриминација:**
Прашања за кои
се шепоти гласно

Паркур приказна:
Со ранец на рамо, автобуска
карта и 50 евра во џеб
го живеевме нашиот сон

Урош Туркулов:
Поседувам сè што треба
да има еден пејач

СПУГД:
Само со активно вклучување
можеме да ги оствариме
студентските права

СПУГД

www.spugd.org.mk

Правен факултет
Новинарство и односи со јавноста
www.ugd.edu.mk

ON THE AIR

РАДИО ДЕБАТА

РАЗМИСЛУВАЈ, ДЕБАТИРАЈ, КРЕИРАЈ

Слушај во живо
ugdfm.ugd.edu.mk

Радио дебата секој вторник и недела
од 19.00 часот на 91.00 мегахерци

ИНСПИРИРАМЕ ИНФОРМИРАНА ДИСКУСИЈА ОД 1999 ГОДИНА.

idea

„Студентско ехо“

Катедра по новинарство и односи со јавноста
Правен факултет
Универзитет „Гоце Делчев“
Поддржано од Студентскиот парламент

Првиот број на списанието излезе на
1 декември 2011 година

Ненад Мицов
главен и одговорен уредник

уредувачки одбор:
доц. д-р Сузана Џамтоска-Здравковска
м-р Игор Стојанов
Марија Манева
доц. д-р Андон Мајхошев

заменик на главен уредник:
Иван Дуковски

помошник на главен уредник:
Душица Тренева

Уредници:
Кристијан Митев
Бојана Трајчева
Марија Лазовска

графички уредник:
Александар Максимов

фотографија:
Елица Ристова
Горан Наковски
Благој Китановски

печати:
Лидеа Принт

Содржина:

4. Љубовта кон животните не познава граници
5. Посилниот пол согласен: „Потребен ни е ден на мажите!“
6. Прашања за кои се шепоти гласно
8. Студентите за ЕКТС
9. Студентите на УГД добија ораторски клуб
10. Новинарското перо боли повеќе од тупаниците
12. Ова ќе биде еден од највозбудливите семестри
13. Ќе се обединат студентите по медицина од Македонија и Европа
14. Само со активно вклучување можеме да ги оствариме студентските права
16. СПУГД нуди многу можности на своите членови
18. Човековиот дух треба да доживее епифанија
19. Хартијата трпи сè
20. Раскош, гламур и елганција
22. Хармонизирајте го вашиот карактер со вашиот стил
23. Колку чини дотерувањето за завршната забава од студирањето?
24. Рехабилитирајте ги умот, духот и телото
25. Маските ги канализираат внатрешните желби и чувства
26. Street art револуција
28. Најдобрите моменти од овие Олимписки игри
30. Со ранец на рамо, автобуска карта и 50 евра во џеб го живејеме нашиот сон

Списанието излегува три пати во текот на една студиска година и бесплатно се дистрибуира во сите наставни центри на Универзитетот. Целокупниот тираж е бесплатен за сите читатели. Вашите забелешки и сугестии испраќајте ги на studentskoeho@gmail.com.

www.facebook.com/studentskoeho
www.facebook.com/ugdstitip

Љубовта кон животните не познава граници

Трогателна и инспиративна приказна за кучето борец - Наполеон

Сведоци сме на човековата суровост кон животните кои им служат за храна, за тестирање лекови и козметика, а најчесто децата свесно или несвесно физички ги малтретираат. Здружението за заштита на животните „Animals' Voice“ од Велес, подолго од една година напорно работи и се грижи за бездомните и повредени животни. Претседателката на здружението, Магдалена Горгиева, со жар ни раскажа: „Вдомивме повеќе од 170 животни, а излечивме над 65. Поради критичната здравствена состојба некои од нив ги испративме на лекување во странство“. Трошоците

за храна, лекови, вакцини, инвалидски колички и други потребни средства се големи и здружението има отворено жиро сметка каде што хуманите граѓани можат да донираат парични средства по своја желба. Ова здружение е формирано од големата љубов кон животните и има цел да ја подигне свеста кај луѓето за заштита на животните. Сите приказни и животински судбини се убави или тажни на свој начин, но една од нив е особено убава – затоа што завршува дури на другиот крај на светот. Ова е приказната за храброто куче Наполеон.

Наполеон го најдовме на улица во центарот на Велес на големиот христијански празник Водици. Едната нога му беше расечена и тешко повредена, најверојатно од удар од воз. Во таква состојба бил неколку дена. 10.000 верници поминуваа покрај него, а само двајца средношколци се обидоа да помогнат. Заедно со нив баравме некој кој ќе ни помогне да нè однесе до ветеринарната болница во Велес. По еден час еден човек се смилува и нè однесе до ветеринарната болница, но бидејќи таму немаше никој моравме итно да го однесеме во ветеринарната станица во Скопје. Поради сериозноста на повредата, неговата нога мораше да биде ампутирана.

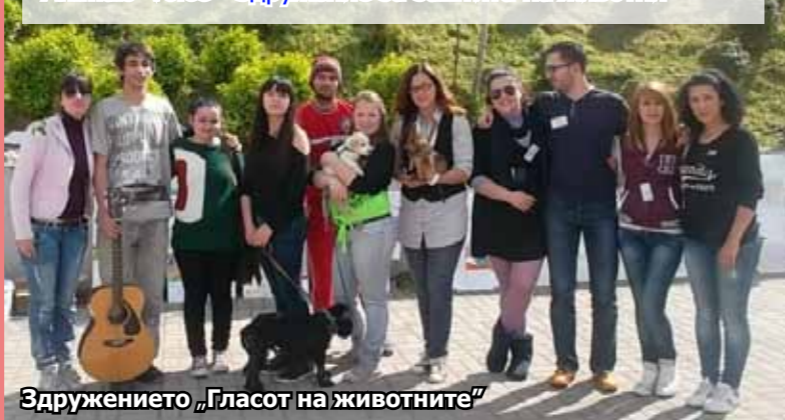
Преку Фејсбук ја раскажавме приказната за Наполеон и луѓе од цел свет ја споделуваа неговата приказна, но и донираа средства за да му најдеме дом. Се јави една жена од Пенсилванија, САД, која сакаше да го посвои. Во меѓувреме Наполеон мораше да помине уште една операција, а за патување во странство беа потребни да се направат дополнителни испитувања и да прими одредени вакцини. Откако Наполеон го помина сето тоа конечно ги извадиме документите за патување. На 21 јуни тргнавме од Велес за Софија, а на 22 јуни го испративме Наполеон за Германија. Таму беше згрижен една недела, од каде една жена се понуди да патува со него до САД и безбедно да стигне до неговиот нов и топол дом. Името Наполеон, беше сосема соодветно, затоа што исто како и на големиот императорот кој имал една покуса, ништо не го спречи да ги освои сите битки.

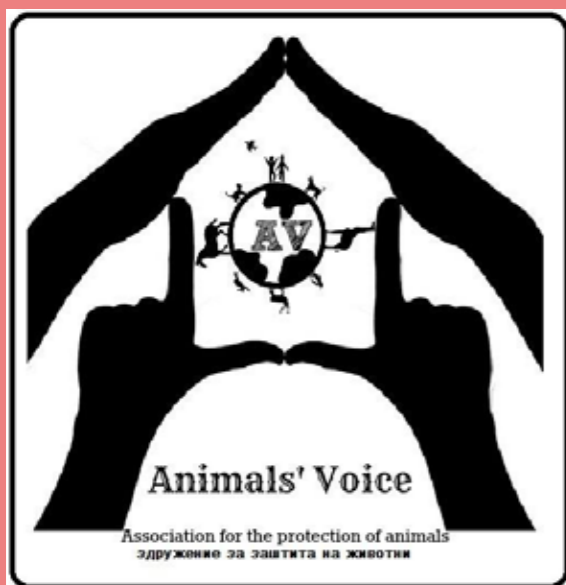
Наполеон

Доколку и вие сакате да им помогнете на животните, сакате да вдомите милениче или можете да донирате средства за организацијата, можете да ги исконтактирате преку нивната Фејсбук страница:
[Animals' Voice - Здружение за заштита на животни](#)

Здружението „Гласот на животните“

„ПОСЕДУВАМ СÈ ШТО ТРЕБА ДА ИМА ЕДЕН ПЕЈАЧ“

Урош Туркулов

Урош Туркулов стана познат после учеството во музичкото шоу „Првот glasu Srbije“, но сега на сите им е познат како член на групата „Доктори“ кои се натпреварувачи во најпознатото и најгледаното музичко шоу во регионот X-Фактор Адриа. Аудициите беа одржани во Србија, Македонија, Црна Гора и Босна и Херцеговина со што младите таленти од регионот ја добиваат својата шанса да покажат дека во себе го имаат оној X-фактор кој е потребен за меѓународен успех. Урош има 23 години и доаѓа од Нови Сад, но роден е од Штип и основното образование го завршил токму во Штип во ОУ „Ванчо Прќе“. Тој сака мотори и жени, но пред сè – пеење. Класичен пример за слатко момче кого го сакаат сите девојки. Важи за голем заводник и на прв поглед не изгледа како пејач но најмногу сака поп и r'n'b, а понекогаш слуша и рок. Благодарени на социјалните мрежи, успеавме да го исконтактираме овој талентиран заводник, накратко да поразговараме со него и да дознаеме неколку интересни работи.

Колку долго се занимаваш со музика?

Со музика се занимавам посериозно од пред 5 години, а уште како мал имав желба да пеам.

Што те натера да се пријавиш на X-Фактор?

На X-Фактор се пријавив бидејќи мислам дека поседувам сè што треба да има еден пејач, добар глас, енергија и љубов кон музиката и сцената.

Од каде идејата вашата група да ја именуваат во Доктори?

Идејата потекна од сите нас во бендот заедно со Кристина, како Доктори за музика и љубов.

Дали добро се согласувате во групата?

Добро се согласуваме и станавме добри другари. Не се караме и заеднички се договараме за сè. Нормално, живееме заедно и како сите останати кои се во

заедница имаме разбирање едни за други.

И за крај што ќе им препорачаш на гледачите на X-Фактор и на своите обожаватели?

На своите обожаватели и гледачи можам да им кажам да продолжат да нè гледаат, да навиваат за нас и да нè подржуваат до крај, а ние од наша страна ќе дадеме сè од себе да ја оправдаме нивната доверба.

Бендот Доктори

И мажите сакаат 8 март!?

Анкета

Посилниот пол согласен: „Потребен е ден на мажите!“

Актуелноста на денот 8 март со себе го носи прашањето за рамноправноста меѓу мажите и жените. Откако жените уште еднаш го прославија излегувањето од сенка на своите права и го добија заслуженото внимание, мажите ги изразија своите ставовите за сопствените желби.

По овој повод, студентите од прва година на Катедрата за новинарство и односи со јавноста, спроведоа анкета помеѓу останатите студенти при Универзитетот. Темата на анкетната активност беше прашањето дали сметаат дека и мажите треба да имаат свој ден, како што ова право го уживаат и жените?

Резимирајќи ги ставовите, мажите беа едногласни во ставот за потребата од ден во кој вниманието целосно ќе им биде оддадено ним. Наспроти нив, жените со егзистичен пристап кон таквите размислувања, се изјаснија дека ова би било уште еден обид на мажите да ја истакнат својата доминантна точка врз жените.

Женска логика:

„Мажите заслужуваат свој ден, за истиот да го посветат на жените“

„Да, затоа што мажите се малцинство и се често подлегнати на психичка тортура од жените“

Машка логика:

„Не, нас не ни треба посебен ден за да бидеме мажи“
„Би требало, барем еден ден мажите да бидат во право“

Прашања за кои се шепоти гласно

ЛГБТИ (лезбејки, геј мажи, трансродови лица, бисексуалци и интерсексуалци) популацијата во државата е една од најмаргинализираните заедници во македонското општество, постојано живеејќи во страв од исклучување од скоро секоја околина каде ЛГБТИ поединецот дејствува – семејството, кругот на пријатели, работната организација и слично. Дискриминацијата врз основа на сексуална ориентација и родов идентитет, присутната хомофобија во секој елемент од општествениот живот, посебно во образованието, како и речиси непостоечкиот интерес кај институциите за соработка, воопшто не помагаат во градење на демократско општество, засновано на почитување на човековите права, туку напротив, ја стимулираат понатамошната стигматизација на оваа ранлива општествена група. Загрижувачкиот тренд на раст на хомофобијата и трансфобијата во Македонија не е детектиран само од Европската Комисија и Европскиот Парламент, туку и од меѓународни и домашни невладини организации. Токму затоа како потреба се јави формирање на една мрежа од организации која ќе се бори и ќе ги решава токму овие проблематики, па изминатиот месец беше промовирана Националната Мрежа за борба против хомофобија и трансфобија. Станува збор за мрежа од 15 граѓански организации и неформални групи кои ќе дејствуваат координирано и ќе организираат активности за видливост на ЛГБТИ заедницата и унапредување на човековите права. Повеќе за мрежата, активностите и борбата која ја започнуваат разговаравме со Антонио Михајлов член на Координативното тело на мрежата.

Основните постулати на вашиот фронт се еднаквоста и човековите права, а движечка сила солидарноста. Каква цел има постоењето на ваков фронт и што ќе брани конкретно?

Потребата од постоење на здружен фронт против хомофобијата и трансфобијата се појави по засилените хомофобични и трансфобични реторики во јавниот простор и дискурс во последните година-две во Македонија. Бевме сведоци на видливо насилство врз ЛГБТИ лицата, особено по неколкуте напади врз ЛГБТИ Центарот за поддршка во Скопје, нападите врз ЛГБТИ активистите, оркестрираната хомофобична кампања на владини претставници и медиуми, и видливиот хомофобичен и трансфобичен говор на омраза, посебно на социјалните мрежи. Во 2012 и 2013 година се отворија неколку граѓански организации кои се занимаваат со ЛГБТИ проблематиката, па нивното здружување во мрежа беше само логична и очекувана последица. Националната мрежа за борба против хомофобијата и трансфобијата (НМХТ), има за цел да подготвува легислатива за спречување и заштита од дискриминација врз основа на сексуална ориентација и родов идентитет, за борба против хомофобичен и трансфобичен говор на омраза, за хомофобични и трансфобични кривични дела од омраза и за хомофобично и трансфобично малтретирање во образованието, потоа, за координирање на активностите на национално ниво за борба против хомофобијата и трансфобијата итн.

Кој сè може да биде дел од вашата мрежа и да застане на вашиот фронт? Како инволвираните можат да придонесат?

Секоја индивидуа или граѓанска организација која сака автентично да придонесе во борбата против хомофобијата и трансфобијата во македонското општество, ги почитува целите на НМХТ и се согласува со принципите на работа на НМХТ, може да се зачлени во нашата мрежа. Тие може да се вклучат во веќе постоечките иницијативи и проекти, а исто така и самите да предложат и иницираат активности и идеи. Тоа може да го направат доколку пишат на info@lgbtimreza.org или ја посетат веб-страницата www.lgbtimreza.org

Какви активности, проекти и настани можеме да очекуваме за почеток?

Во моментов работиме на актуелизирање на ЛГБТ прашањата во јавниот простор преку јавни и медиумски кампањи, а посебно на подигнување на јавната свест од потребата за вклучување на сексуалната ориентација како основа за дискриминација во Законот за спречување и заштита од дискриминација, во согласност со законодавството на ЕУ. Исто така, ја отвораме дискусијата за родовиот идентитет во јавниот дискурс, посебно поради фактот што родовиот идентитет, и следствено, заштитата на правата на трансродовите лица, никаде не фигурираат во македонското законодавство.

Антонио Михајлов

Колку Македонија е подготвена за ваква борба? Дали нашето општествено опкружување, правниот систем и социјално-економските услови се погодни за решавање на проблемите со кои се соочува ЛГБТИ заедницата?

Секое демократско и цивилизирано општество има за цел да ги штити правата на сите негови граѓани, а посебно на оние кои се на маргините на општеството, на кои им е потребна посебна заштита поради самиот факт што се почесто жртви на дискриминација и насилство. Секој граѓанин е активен чинител во едно демократско општество и има должност активно да вклучува во креирањето и спроведувањето на јавните политики. Следствено, ЛГБТИ организациите и активистите, како дел од нивната мисија и цели, имаат одговорност и обврска активно да се вклучат во овој процес, соработувајќи со сите стейкхолдери, како државните институции, медиумите и сите останати засегнати страни.

Каков фидбек добивате од јавноста за постоењето на мрежата? До каде продира вашиот фронт во моментот и со какви ставови се соочувате?

Генерално, фидбекот од јавноста, иако е занемарливо мал, е позитивен, и наидуваме на поддршка и помош во работата на мрежата. Од самото создавање на мрежата бевме контактирани од неколку индивидуи кои сакаат да станат дел од мрежата, а и во рамките на самите активности на мрежата, наидовме на позитивен одговор од членовите на самата ЛГБТИ заедница. Сепак, на самата промоција на мрежата во

ЛГБТИ Центарот за поддршка пред неколку седмици, беше присутен претставник само на еден медиум, што ја отсликува реалната состојба со медиумското известување за ваквите тематики.

Која е пораката која би сакале да ја испратите да јавноста, особено до младите и студентите?

Би сакал да ги охрабрам младите, студентите и пошироката јавност да се спротистават на секаков вид на дискриминација и насилство засновани на сексуална ориентација и родов идентитет, да се активно вклучат во борбата против хомофобијата и трансфобијата, затоа што станува збор за општествено релевантно прашање, кое нè засега сите нас.

Маргинализацијата и стигматизацијата на ЛГБТИ лицата се прашања за човекови права, прашање за развој на демократијата и солидарноста. Ако борбата против хомофобијата е клучен дел од поголемата битка за човековите права на сите, тогаш во борбата против хомофобијата и трансфобијата не треба да бидат вклучени само ЛГБТИ организациите. Националната мрежа за борба против хомофобијата и трансфобијата ќе се труди да воспостави почитување на принципот на солидарност помеѓу ЛГБТИ организациите и другите граѓански организации и индивидуи кои јавно се залагаат за почитување на сите човекови права за сите луѓе.

Студентите

за

Образованието е најсилното оружје со кое можете да го менувате светот, рекол Нелсон Мандела. Македонија во 2000 година го воведо Европскиот кредит трансфер систем, но дали тоа беше вистинскиот чекор? Дел од студентите сметаат дека овој систем е

подобар од претходниот, други велат дека со тоа им е одземено слободното време, трети зборуваат дека собирањето поени не е мерка за знаење... Разговараме со различни студенти од Универзитетот на оваа тема и ги разгледваме позитивните и негативните страни на системот.

Никола Божинов
– студент на Факултетот за музичка уметност

Позитивно во овој систем е тоа што сите студенти, имаат различни оценки некои добри некои полоши оценки, но сепак тоа е резултат на континуираното учење на студентите. Освен тоа, со воведувањето на ЕКТС системот, студирањето е полесно и подобро затоа што со поените од присуство на вежби, предавања и колоквиуми, доаѓаме до поголема можност за акумулирање на поени, а тоа е олеснително за нас студентите.

Дуњамин Мехмед
– студент на Правниот факултет

За овој систем немаше добра подлога во нашиот образовен систем за да се примени целосно. Настанаа голем број на проблеми, со кој сега се соочуваат студентите, но исто така со нив се соочени и самите професори. Според мене, со неговата примена во Македонија, ЕКТС има повеќе недостатоци, отколку предности. ЕКТС направи една комерцијализација, односно го одзема слободното време на студентот. Студирањето веќе наликува на еден вид на средно образование, каде што треба постојано да учиме и да бидеме во тек со материјата. Ако гледаме од порано, претходните генерации знаеја кога се нивните испитни сесии и се подготвуваша за испитите, додека ние постојано учиме и се одзема нашето слободно време. Со тоа подобрите студенти, кои што сакаат да направат истражување од одредена област, немаат време за да можат да го направат истото. Студентите дојдоа до тоа ниво да го применуваат само тоа што е напишано во книгите, а не и да размислуваат со своите глави.

Лусинда Андоновска
– студент на Медицински факултет

Ми се допаѓа тоа што пишува квадрат не на година, туку на предмет. Со постоењето на колоквиуми е олеснето и попрегледно учењето, а и поените од редовност на предавања и вежби носат повеќе поени. Со електронскиот индекс се олеснети многу административни процедури и не мора да се влечкаме до студентски прашања. Не ми се допаѓа тоа што на некои факултети како што е медицинскиот, има групи и од 200 студенти каде е тешко да се задржи концентрацијата и вниманието. Исто така сметам дека практичната настава по некои предмети може да биде многу подобра.

Милена Ангелова
– студент на Факултетот за информатика

Сите системи имаат свои предности и недостатоци. Сепак сметам дека во овој систем преовладуваат предностите. Како негативна страна на ЕКТС, ќе го издвојам недостатокот на слободно време и тоа што немаме голема можност за активности надвор од факултетот. Од предностите би посочила дека со овој систем континуирано учиме. Материјалот кој ни е определен за испит преку двата колоквиуми имаме можност добро да го научиме. За испит само се потсетуваме. Знаењето што го стекнуваме на предавање, практично го применуваме на вежбите. Оценувањето е реално бидејќи поените ги собираме според своето знаење, а со тоа ЕКТС ни овозможи полесно учење.

ЕКТС

Студентите на УГД добија ораторски клуб

Неодамна на Универзитетот „Гоце Делчев“ беше основан ораторскиот клуб „Rostra Vetera“. Со тоа студентите добија можност да ги развиваат и поттикнуваат слободата на мисла и говор, критичкото мислење, партиципативноста, аргументираната расправа и сличните демократски вредности. Во клубот можат да членуваат студентите од сите факултети кои имаат желба за учење на ораторските и дебатните вештини. Како започна сè, чија беше идејата за основањето, кои се целите и активностите на клубот во моментот и за слични прашања дознаваме од м-р Елена Иванова, која заедно со својот колега Димитар Апасиев ја реализираа оваа добра идеја.

м-р Елена Иванова

Чија беше идејата за основањето на клубот?

Можам со радост да кажам дека идејата за формирање на клуб на оратори протече првенствено од студентите. Понесени од возбудата за победата која ни ја донесе нашиот студент Кристијан Панев на минатогодишниот државен натпревар во ораторство, присутните студенти ја покренуваа иницијативата, која на драго срце јас и колегатата Димитар Апасиев ја прифативме и ја реализиравме. Со оглед на искуството кое го има Димитар како повеќекратен учесник и победник на ораторските средби организирани на УКИМ, беше лесно да го организираме клубот, а од основањето па наваму клубот им припаѓа на студентите.

Колку му недостасуваше на УГД ораторски клуб?

Многу. Заинтересираноста за членување во клубот и учество во активностите дојде и од другите факултети во склоп на Универзитетот, не само од Правниот. И средните училишта од регионот пројавија интерес да бидат обучувани од нашите членови и да присуствуваат на настани. Студентите не се воздржуваат да бидат дел од секој настан и активност кои ќе ги предложиме за реализација или како понуда ќе дојдат до нас. Сето тоа говори дека меѓу студентите до сега постоела потребата од нивно организирање кое ќе овозможи гласот на младите да биде слушнат. Студентскиот ентузијазам

ни дава стимул за работа и најмногу духовна сатисфакција.

Како работи клубот и кој се може да биде член во клубот?

Клубот е од отворен тип. Добредојдени се сите оние кои сакаат да си ги развијат или подобрат вештините за јавно говорење и активно учествување во претстојните настани. Средбите генерално се флексибилни, земајќи ги во обзир обврските кои ги имаат членовите како студенти. Секако, кога се зголемува обемот на работа и настаните, се зачестуваат и средбите. Работиме согласно принципите на антиавторитарност, демократија, хоризонтална структура, еднаквост, рамноправност и партиципативност во делувањето. Клубот го доживуваме како заедничка симбиоза каде сечие присуство и учество е подеднакво важно.

Кои се целите на клубот и какви се активности се дел од неговото работење?

Основна цел е младите да се оспособат за јавно настапување и јасно и гласно искажување на своето мислење. Како што говори и нашата девиза „Qualis vir, talis oratio“ (во груб превод - карактерот на човекот се познава по начинот на кој говори), единствена идеологија е членовите да аможат нивниот оформен став, преку говор да го искажат секаде каде е неопходно и да ги направат промените кои ги посакуваат. Силата во нивниот збор ќе говори за успехот на работата на Клубот. Активностите се формираат во чекор со развивањето на клубот. Ораторски средби, радио дебати, кино дебати, дискусии, трибини, се само дел од нашите активности. Со оглед на нивната амбициозност, верувам дека корпусот на активности перманентно

ќе се збогатува. Поголеми активности ни се Ораторските средби кои ќе ги реализираме по повод патрониот празник на Универзитетот и она кое ни е преостаната како „обврска“ од минатата година, што ни ја донесе успехот на Кристијан, оваа година сме домаќини на Државниот натпревар по ораторство кое го организира Европското движење во Македонија со поддршка на Фондацијата „Конрад Аденауер“.

Колку денес младите се плашат јавно да го кажат своето мислење?

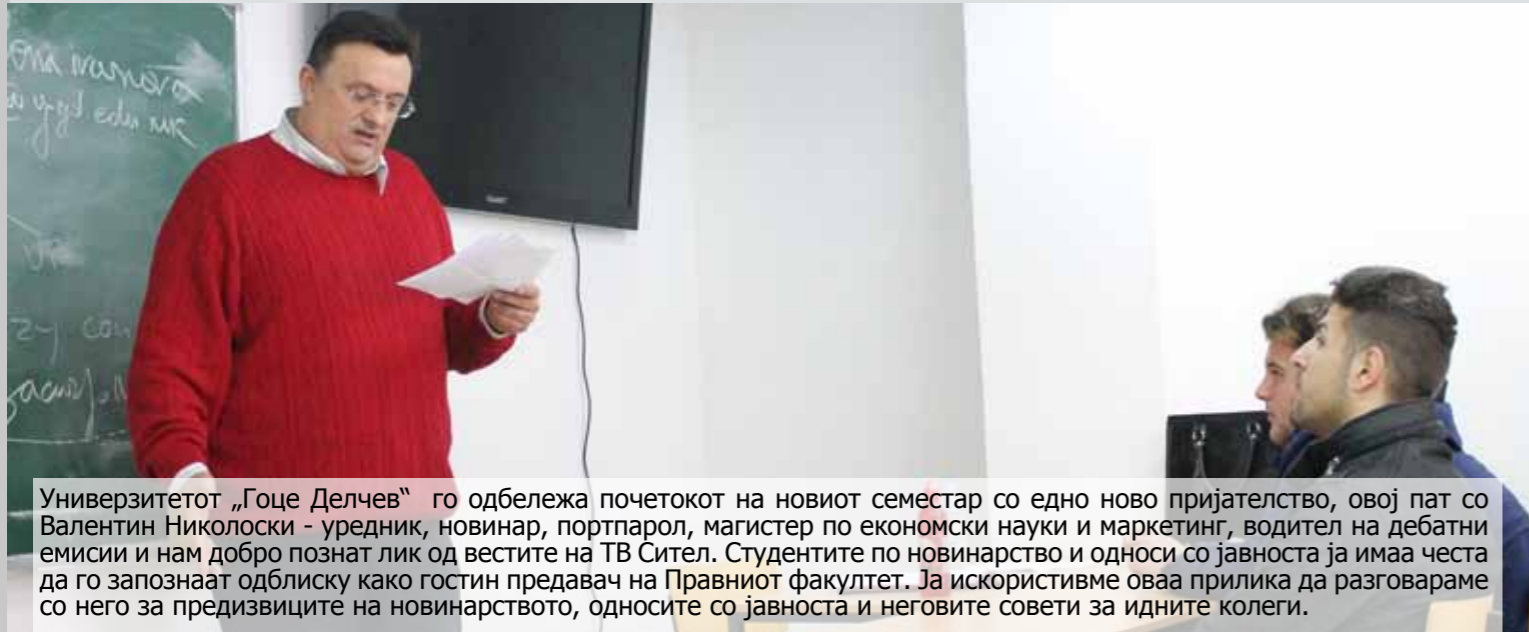
Мислата дека нивниот глас нема да има никаква вредност ги обесхрабрува младите да го изнесуваат јавно своето мислење. Тоа е почетна грешка, затоа што најдобрите идеи доаѓаат токму од нив. Нивната младост и полетност е она кое може да навлезе во секое закоравено подрачје и да внесе свежина. Сепак реалноста е дека поголемиот дел од нив навистина се плашат од јавно говорење или во помали групи. Сето тоа мора да се промени и таа трема треба да им биде насочена конструктивно по нивната мисла. Затоа и постои Клубот, да ги охрабри младите да зборуваат јавно.

Што би им препорачале на читателите, зошто да станат дел од „Rostra Vetera“?

Силата е во гласот на студентите. Затоа тие мора да бидат заинтересирани за подобрување на своите говорнички вештини и умешност за дебатирање за реализирање на своите идеи. Најслободното место каде можат да го достигнат тоа е токму нашиот и нивен клуб. За постигнување на овие цели им треба само желба и упорност. Задоволството од успехите кои ќе ги постигнат користејќи ги придобивките од клубот е неминовно.

Новинарското перо боли повеќе од тупаниците

Универзитетот „Гоце Делчев“ го одбележа почетокот на новиот семестар со едно ново пријателство, овој пат со Валентин Николоски - уредник, новинар, портпарол, магистер по економски науки и маркетинг, водител на дебатни емисии и нам добро познат лик од вестите на ТВ Сител. Студентите по новинарство и односи со јавноста ја имаа честа да го запознаат одблиску како гостин предавач на Правниот факултет. Ја искористивме оваа прилика да разговараме со него за предизвиците на новинарството, односите со јавноста и неговите совети за идните колеги.

Кои беа почетоците на вашата кариера и што Вас ве мотивираше да станете новинар?

Уште од самиот почеток и еве веќе 20 години сум во ТВ Сител, претходно не се занимавав со оваа професија. Таму влегов како спикер, меѓутоа Сител беше првиот медиум кој своите врати ги отвори за оние кои сакаат да се трансформираат и напредуваат од спикер во новинар, од новинар во уредник. Практично, тоа што го гледав како спикер од она што го работеа новинарите беше импулс да сметам дека можам и повеќе и подобро од постоечкото. Не жалам, на крајот на краиштата сè уште го работам она што го сакам.

Што го прави новинарството како професија привлечна за нас помладите?

Новинарството е како екстремните спортови, адреналинот и задоволството од добро завршен напис, од добро завршен новинарски текст, прилог, репортажа, прави да се чувствуваме пред сè задоволни. Самата потрага по информации прави да бидеме сигурни во себе. Покрај тој адреналин, понатаму е новинарската историја која нас нè прави задоволни, а ги прави задоволни и другите луѓе кои не успеале до крај да ја истераат правдата. Во медиумите многу луѓе се јавуваат со различни проблеми, затоа што медиумот е единствената можност да се истера правдата до крај. Успешно завршената приказна ги анимира институциите да излезат во пресрет и на крај кога ќе се сумира, не постои поголемо задоволство од помошта за луѓето, решавањето на нивните проблеми и насмевката на нивните лица.

Тоа значи дека адреналиот може да го навладее стресот?

Адреналиот е производ на стресот. Прашање како ќе го контролирате. Дали ќе предизвика позитивен стрес или

позитивна трема или ќе предизвика негативен стрес, кој ве прави да бидете индолентни и да се повлечете од самата задача која сте ја добиле. Така што границата е тенка, мало прашање е каде ќе преовлада, тука е карактерот и личноста на новинарот, колку може да загриза.

Како влијаеше новинарството во вашиот приватен живот?

Новинарството неспорно носи популарност. Со неа треба да знаеш да се носиш. За овие 20 години и денес одам на пазар и се поздравувам со сите, немам доволно време да ги ислушам сите, меѓутоа за едно здраво-живо, како сте, можеш да обрнеш внимание на сите. Во мојот приватен живот донесе промена, кога ќе излезам во јавност. Донесе промена во начинот на кој размислувам, како да решам одредени проблеми. Новинар е човек кој знае како да ги најде камењата преку големата река, за да ја помине. Сите останати поминуваат преку реката, а новинарот ги наоѓа камењата, па поминува преку неа. Што значи дека принципот на размислување е многу важен, за новинарот, а и за неговите понатамошни одлуки во животот.

Дали во вашата кариера сте имале закана за вашата безбедност?

Еднаш како новинар и во друг случај како портпарол, меѓутоа и во двата случаи, не знам дали помогна мојата големина или мојата брзина, па излегов со жива глава. Не е тајна дека голем број новинари добиле по некоја клоца, некоја тупаница, по некоја скршена камера, но сето тоа е дел од професијата. Тие што применуваат насилство кон новинарите треба да знаат едно, дека за секоја нивна тупаница, новинарската „тупаница“ е послана од нивната. Перото боли повеќе од каков физички удар.

Покрај новинарството, дел од вашата кариера зазема и работата како лице за односи со јавноста. Која е споредба меѓу овие две професии?

Тоа би го објаснил преку неколку примери: ако новинарите во еден фудбалски тим се во офанзива – напаѓачи, портпаролите се во дефанзива или ако новинарот вели дека касата е полупразна, портпаролот на институцијата ќе рече дека касата е полуполна. Новинарите работат во корист на јавноста додека портпаролите во корист на институциите, но токму поради нивното познавање од јавноста тие често преминуваат од една во друга професија, тоа е сосема нормална работа, и ако е често критикувана. Тие се толку слични, а во исто време толку далеку, но целта е иста - да се работи за и со јавноста.

Се запознавте со студентите по новинарство и односи со јавноста и воедно да им ги пренесете своите искуства. Како помина вашата средба?

Прво сум изненаден од ентузијазмот кој го поседуваат, што значи дека иднината на новинарството во земјава

не е загрозна, има кој да нè наследи, има кој да работи во корист на јавноста. Исклучително сум задоволен од начинот на кој ги впиваа информациите кои јас им ги презентирав, пред сè од аспект на искуство, а тоа што не успеавме да поминеме ни пола од предвиденото за два часа, покажува дека има многу за што може да се зборува со нив бидејќи поседуваат посебен интерес.

Што ќе им порачате на вашите идни колеги - студентите по новинарство и односи со јавноста. Како да ги најдат камењата во реката?

Се надевам дека дел од овие камења, можеби не сите, успеав да им ги пренесам на средбите со нив. Најубаво е да се научи од туѓото искуство. А, според бројот на студенти кој што го видов на вашиот универзитет, ме радува што има раст на бројот на студенти што се заинтересирани токму за новинарството како професија. Немојте да престанете да сонувате, затоа што сонот во новинарството, лесно станува јаве.

„Ова ќе биде еден од највозбудливите семестри“

.....
 • 30 студенти на почетокот на семестарот заминаа на Еразмус размена во европски земји со чии универзитети нашиот Универзитет има склучено договори за соработка. Нашите студенти заминаа во Италија, Австрија, Словенија, Бугарија, Полска, Естонија, Литванија, Романија и во Хрватска и таму ќе престојуваат таму четири месеци. Пред заминувањето на студиски престој во странство, студентите имаа заедничка средба на која што го изразија своето задоволство од можноста да стекнат едно поинакво искуство во некоја странска земја. Еден од тие студенти е Петар Трбојевиќ, студент на Факултетот за музичка уметност, кој се наоѓа во Марибор, Словенија. Веќе неколку недели го живее духот на Еразмус студентската размена, а ексклузивно за редакцијата ги пренесува неговите првични впечатоци и импресии од новата средина.
 .....

Еразмус е нешто, кое би требало секој студент да го доживее. Луѓе од целиот свет, дојдени со една цел – да учат преку размена на интернационалните искуства. Во Словенија Еразмус-мобилноста постои многу одамна и е веќе воспоставена традиција. Сите словенечки студенти се вклучени и помогнаат во организацијата на студентската размена, а особено ни помогнат нам – новодојдените еразмус студентите. Прекрасно е чувството,

да се биде Еразмус студент. Јас сум веќе неколку недели овде, а можам да кажам дека имам пријатели, за кои имам чувство дека ги знам цел живот. Најбројни се турските студенти кои ги има насекаде. Секако, има студенти и од други европски како Шпанија и Португалија кои исто така се дојдени во голем број. Нашата Македонија, ја претставуваме јас како студент од нашиот Универзитет и еден студент од Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ од Скопје. Факултетот на кој се одвива наставата е на едно светско ниво во секој поглед. Задоволен сум и од односот кој професорите го имаат многу со нас. Секогаш се расположени за разговор, како и помош надвор од наставата. Ја имам таа среќа што професорката, која ми предава

клавир е со македонско потекло, па можеме да говориме македонски. Целата атмосфера на предавања и друштвените активности овде во Марибор е динамична, интересна и возбудлива, а за организацијата на сите настани навистина немам зборови. Сè се одвива како што треба и на вистински начин. Верувам дека ова ќе биде еден од највозбудливите семестри од моето студрање. За крај, морам да упатам пофални зборови и благодарност до мојот матичен Универзитет што ми овозможи да бидам дел од едно вакво доживување. Ние сме втора генерација од УГД која замина на студентска размена во Европа, што зборува за напорите кои ги прави Универзитетот за своите студенти да ги доближи до своите европски колеги.

Петар Трбојевиќ со колегите студенти од Еразмус

Ќе се обединат студентите по медицина од Македонија и Европа

Една одлична идеја веќе прерасна во реалност. Од неодамна функционира нова студентска организација „МОМС“ чии име доаѓа како кратенка од Македонска организација на медицински студенти. Организацијата е основана на Универзитетот „Гоце Делчев“, но има за цел да ги обедини студентите по медицина од Македонија и пошироко во Европа. Основач на организацијата е Иван Тасевски, студент по општа медицина на

Факултетот за медицински науки, кој доаѓа од Битола. Неговата визија за создавањето на организацијата е свет во кој студентите од сите медицински области ќе се обединат за подобрување на глобалното здравје, збогатени со своите знаења, вештини и вредности. Една од целите на организацијата ќе биде младите студенти да ги преземат лидерските улоги во здравството на глобално ниво, почнувајќи токму од Штип и Универзитетот „Гоце Делчев“.

Македонска
Организација на
Медицински
Студенти

МОМС

Иван Тасевски
основач на МОМС

МОМС ќе се залага студентите по медицина уште од најраните фази на студии да се изложат пред хуманитарните и здравствените проблеми и самите да создаваат можности за самоедукација за себеси и своите вршници. Организацијата ќе тежнее кон создавање партнерства помеѓу студентите во меѓународните организации кои работат на сличен начин кон повквалитетно здравство, образование и социјални прашања. Сите студенти по медицина треба да земаат учество во клинички истражувања и размени низ целиот свет. На овој начин ќе се обезбеди мрежа која ќе ги поврзе сите активни медицински студенти од целиот свет, вклучувајќи ги и студентските лидери, проект менаџери, активисти, така што тие ќе можат да се учат и мотивираат меѓусебно и ќе создаваат меѓународна рамка во која ќе се реализираат проекти од самите студенти.

здравствена школа од Универзитетот „Климент Охридски“ од Битола, Медицинскиот факултет од Универзитетот „Кирил и Методиј“ од Скопје и преку претставници од Медицинскиот факултет при Софискиот универзитет, Медицинскиот факултет од Софија, Медицинскиот факултет од Нови Сад, Медицинскиот факултет од Бања Лука, Медицинскиот факултет од Белград, Медицинскиот факултет од Ријека, Медицинскиот факултет од Лисабон, Медицинскиот факултет од Багдад и многу други. Еден од првите проекти на МОМС ќе бидат работилниците со поликлиниката „Филип Втори“ кои ќе бидат дел од еден поголем проект на Студентскиот парламент при УГД - „Штип Академски Град“ на кој се повикани сите медицински студенти на нашиот Универзитет.

За почеток МОМС формира низа сектори чии раководители се алфа студентите од овој Универзитет, односно најистакнатите во своите области. Секторите по јавно здравје, репродуктивно здравје вклучувајќи ХИВ/СИДА, професионална размена, истражувачка размена, хумани права и мир, медицинска едукација, електронско здравство, здравствен менаџмент ќе креираат генерации на студенти кои ќе започнат нова ера на квалитетно здравство во државата. Најавени се проекти со водечки, софистицирани и квалитетни здравствени организации, како Универзитетот „Гоце Делчев“, Специјалната болница за хируршки болести „Филип Втори“, општината Штип, Министерство за здравство и останати релевантни студентски и граѓански здруженија. МОМС во Македонија ќе функционира преку локални клубови на сите меѓународни соработници како студентите на Високата

Само со активно вклучување можеме да ги оствариме студентските права

Виктор Папаров

ВД претседател на Факултет за природни и технички науки

„Студент сум во втора година на градежно инженерство, насока транспортна инфраструктура. Заедно со останатите членови од СПУГД се трудиме да ги издигнеме правата на нас, студентите. Воедно ги повикувам и сите студенти од било кои факултети да се вклучат во нашите активности со цел да бидеме поефективни и да го срушиме ставот дека студентите се пасивни во денешното општество. Во слободното време го поминувам со добар филм и сум активен спортист. Настапувам за одбојкарскиот клуб „Мавис“ од Штип.“

Драгана Ефтимова

ВД претседател на Факултетот за информатика

„Студентскиот Парламент на Универзитетот Гоце Делчев (СПУГД) е една од оние организации која заедно со своите претставници и лидери со претходно подготвен план за изработка на проекти, зависно од вложениот ангажман, креативност и посветеност - постигнува многу. Сите оние членови кои се активни членови во студентскиот парламент се трудат да ги решат проблемите кои се појавуваат во текот на студирањето на студентите и да се избориме за нашите права односно правата на сите нас, студентите. Ги повикувам сите студенти активно да се вклучат во работата на СПУГД бидејќи секоја идеја е придонес за подобро студентски живот и стандард.“

Драган Двојаковски

ВД претседател на Факултет за образовни науки

„Студент сум во прва година на насоката историја. Како ВД претседател од СПУГД активно работам на заштита и унапредување на студентските права. Ги повикувам сите студенти за присуство на состаноците и учество во активностите на СПУГД. Слободно време го исполнувам со прошетки, дружба со пријателите, добар филм, а исто така сум активен спортист и продукт менаџер во агенцијата Коузон. Настапувам за Џиу-џицу клубот „Осенсеи“ од Штип, а воедно сум и член на Џиу-џицу репрезентацијата на Македонија.“

Сведоци сме на активностите и реализираните проекти од страна на СПУГД. Од почетокот на овој семестар студентскиот парламент, го започна својот долгогодишен проект „Пријави мито и корупција без страв“, но исто така најави и неколку нови, значајни проекти за студентите. Речиси сите проекти на СПУГД наидуваат на поддршка од сите студенти. Покрај тоа, голема заслуга за реализираните проекти имаат и ВД претседателите на СПУГД. Секој матичен факултет на универзитетот си има свој претставник како ВД претседател (вршител на должност) кој го избира студентскиот парламент врз основа на правилник за избор. Претседателите, ВД претседателите и целото раководство на студентскиот парламент се избира на непосредни, фер и демократски избори од страна на студенти, со мандат од две години и право на последователен реизбор. Во ова издание на „Студентско ехо“ ве запознаваме со ВД претседателите на некои од факултетите при УГД, со цел да ги доближиме до сите студенти. Тие постојат за да има помагаат на студентите, да се залагаат за нив и нивните проблеми и да дејствуваат во нивно име. Во следниот број ги претставуваме и останатите ВД претседатели од другите факултети.

Николинка Колева

ВД претседател на Економски факултет

„Јас сум веќе дипломиран економист на насоката финансиски менаџмент. Студирањето го продолжив на вториот циклус студии на Економскиот факултет, отсек финансиско известување и ревизија. Во слободно време уживам во добра музика и добар филм, книги, театар, кафе муабет со пријателите. Верувам во каузата на СПУГД и наоѓање на начин да се слушне гласот на студентите. Можеби сè уште не сме таму, но сме чекор поблиску до целта. Целта е да се активираат студентите, да се борат за своите права и обврски, но и да научат што всушност претставуваат тие права и обврски. За сите проблеми кои се во наша надлежност, студентите можат да се обраќаат кај ВД претседателот на матичниот факултет или во канцелариите на СПУГД секој работен ден од 10 до 12 часот кои се наоѓаат во просториите на Економскиот факултет.“

Марија Јованова

ВД претседател Правен факултет

„Ова функција ја вршам од почетокот на оваа академска студиска година и мојата, како и целта на СПУГД е остварување и заштита на нашите студентски права. Покрај другото, како студентска организација при УГД, пред сè сакаме да ги мотивираме и во исто време да ги активираме што поголем број студенти, бидејќи само на тој начин ќе успееме на побрз и поефикасен начин да ги оствариме нашите идеи и права. Секој вторник студентскиот парламент одржува редовни состаноци и средби во просториите на Економскиот факултет, со почеток од 16.30 часот, дојдете и вклучете се во работата и активност на организацијата што ги штити вашите права.“

СПУГД нуди многу можности на своите членови

Димитар Темелковски е апсолвент на Факултетот за медицински науки при Универзитетот Гоце Делчев - студиска програма Општа Медицина. После матурата, образованието го продолжил во нашата соседна држава Република Бугарија, студирајќи општа медицина на Медицинскиот Универзитет во Софија. Но, по втората година од високо образовниот процес се одлучува студирањето да го продолжи во тогашниот универзитет во подем „Гоце Делчев“ во Штип.

Неговата желба за партиципација и работа на полето на студентскиот активизам, биле причина активно да се вклучи во студентскиот парламент при УГД. Димитар е еден од ретките студенти кои опфатиле три различни раководства на студентскиот парламент на нашиот универзитет, па со него разговараме за неговите активности, искуство и амбиции.

Тој вели дека споредено со она што го има искушено досега во студентските организации во Софија и претходните раководства на СПУГД во Штип, може да потврди дека моменталната ситуација и организација на СПУГД со право е една од најдобрите на Балканот. Активно се занимава со студентски активизам околу две години, кога одговорил на повикот на потпретседателот на СПУГД, Иван Тасевски да присуствува на еден состанок. Од тогаш редовно секоја седмица присуствува на состаноците на СПУГД и веќе втора година интензивно се инволвира во креирање нови проекти и активности, присуствува на конгреси и симпозиуми и активно се вклучува во соработката со останатите универзитети низ Македонија и надвор. Минатата година како дел од СПУГД има учествувано на СТЕС – Научен Симпозиум, Бања Лука и на Интернационалниот Медицински Конгрес во Охрид.

Димитар Темелковски

Со оглед на високо квалитетната организација која ја има парламентот и големиот број на активни студенти, чест ми е и задоволство секојдневно да бидам еден од оние кои се активно вклучени во работењето и ја искористиле оваа можност за проширување на знаењето и добивање акредитирани сертификати. Сакам да им порачам на сите студенти кои имаат слободно време и имаат креативни идеи да се придружат на состаноците на СПУГД и да придонесат за развојот на организацијата и секако за студентскиот живот и стандард на Универзитетот тука во Штип.

Универзитетски ресторан

УГД продавница

Рекреативен центар при УГД

КУПОНИ ЗА ПОПУСТ

„Човечкиот дух треба да доживее епифанија“

Златко Ориѓански

Златко Ориѓански е еден од творците на групата Анастасија, еден од најзначајните македонски музички состави на сите времиња. Со овој инспиративен уметник, може да разговарате на многу теми, неговиот живот е полн со патувања, извонредно творештво, култура и идеја за подобро утре. Во моментот неговото име најмногу се врзува со албумот „Македонско девојче“ на Каролина Гочева. Како мал сакал да биде фудбалер или ограбувач на банки, а денес со него разговараме за неговите размислувања за музиката, културата, уметноста кај нас и неговите нови проекти и песни.

Уште од мали нозе сите имаме некаква фантазија и желба за тоа што сакаме да бидеме кога ќе пораснеме. Која беше вашата?

Разни будалаштини ми се моткаа низ глава, од тоа дека е фраерски да ограбувам банки, па сè до тоа да бидам фудбалер. Некаде после единаесеттата година полудував од секоја музика која ќе ја чуев на радио и бев сигурен дека тоа е мојата идна работа.

Што претставува за Вас комбинацијата на нотите која ја склопувате во една приказна, наречена музика?

Музика, барем за мене е нешто кое секогаш служи само за играње и пеење. Возиш велосипед - свиркаш некоја мелодија, лепиш тапети - исто. Чуден е тој феномен, но во суштина, ако музиката служи за нешто, тоа е баш тоа, за играње и пеење.

Музика што сте ја правеле и ја правите е полна со љубов и чувства кои допираат до срцата на луѓето. За каква инспирација станува збор, како успевате во тоа?

Секоја песна, барем оние кои сум ги правел како песни со пеење, има своја точна адреса. Публиката многупати сака да го дознае точно лицето на таа некоја Лолита кај Набоков, но отсекогаш ми бил некако лабав тој збор инспирација. Што значи зборот инспирација? Демек, седиш и чекаш нешто големо да дојде? Повеќе го сакам оној религиски збор „епифанија“, кога ќе те обземе таа Божествена енергија и кога ќе отпатуваш во простори кои пред тоа никогаш не си ги видел. Но, во принцип ние луѓето ништо не знаеме околу сето тоа. Повеќе теоретизираме и фантазираме отколку што реално знаеме нешто за она што е човечки дух.

Кои се вредностите на музичката уметност и професија?

Го гледаш светот отворено и широко, немаш склоност кон одредена нација, вера, народ и симболи. Сиот свет врви, шета и живее во тебе, а ти во него. Немаш никакви комплекси, никакви срамови од ништо.

Сведоци сме на вашето творештво и во театар и во филм. Што повеќе ве исполнува, пишувањето на музика за театар или филм?

Различно е. Театарот е сега и овде, театарот е миг, момент. Театарот е многу сличен со она што е живот, тоа е таа сцена од каде нема враќање назад. Филм е игра со време, со слики. Секоја слика е мало замрзнато време. Ги сакам и двете нешта, бидејќи ми даваат два сосем различни вкуса.

Што е она што ја носи славата на еден уметник. Континуитетот во работата или само едно добро сработено дело е доволно за препознатливост?

Зависи. Имаш судбини, со една песна се доживува огромна слава и толку. Просто, како ти е пишано. Некој тера долго, некој се појавува и ко комета го снемива. Кога тргнав со оваа работа, паралелно со мене, работев безброј музичари. Денес повеќето од нив работат кој во царина, кој на аеродром.

Според вас, какви можности им нудат нашите институции на младите уметници?

Не потпирајте се на институции, потпирајте се на себеси. Ако „Стоунси“ чекаа да им помогне Британската држава, најверојатно до сега ќе имаа снимено само три песни.

И за крај, неизбежно е да Ве запрашам, што може да очекуваме од Ориѓански во блиска иднина?

Работам нови песни со пеење, весели и шарени. Ке вадам една по една, затоа што издавање одеднаш цел албум некако ми е малку „демоде“. Наскоро ќе објавам една нова песна која ќе се вика „Галена“.

Групата Анастасија

Хартијата трпи сè

Младата и успешна писателка Кристина Стефановска има 21 година и е студент на Универзитетот „Гоце Делчев“, на катедрата за Македонски јазик и книжевност при Филолошкиот факултет. Уште од мали нозе гаи голема љубов кон читањето книги, а потоа почнала да се занимава и со пишување на раскази и поезија. Стефановска е една од најмладите успешни и наградувани писатели.

Кои беа Вашите први чекори за пишување?

Првите чекори несвесно ги имам направено и за нив слушам од моите родители. Кога седнав за прв пат во училишните клупи, веќе знаев да пишувам и читам. Љубовта за пишаниот збор се повеќе растеше во мене и така најпрво почнав да пишувам раскази, а подоцна откако се запознав со поезијата, активно пишувам и поезија.

Од каде оваа желба и љубов да се занимавате со пишување, што е тоа што ве инспирира и од каде ви доаѓаат идеите?

Секогаш копнеев да го допрам недопреното, до го почувствувам непочувстваното, да го доживеам недоживеаното... Со тој детски занес се јави решението за сето она кое наликува на невозможно во детскиот свет, да стане реално на листот хартија. Така се чувствував исполнета и никогаш не размислував дека еден ден и јас ќе публикувам свое дело, дури тоа и не беше мој сон, единствена желба ми беше дружењето со несебичната хартија. Ме инспирира секое човеково чувство, играта на чувства е инспиративната појава за пишување. Секој предмет, секоја појава, секое суштество во себе крие свои убавини, ако тоа се опише со уметничката форма на зборот тогаш му се вдахнува поголема убавина. Затоа, не пишувам две содржини со една тема, секогаш барам нешто ново кое уметнички го оформувам и така себе си се правам среќна.

Колку книги имате публикувано?

На тринаесет годишна возраст, мојата поезија доживеа успех со тоа што беше публикувана во една мала детска антологија „Детски лирски треперења“ во Охрид. Еден мој наставник ми велеше „оној кој оди брзо, не гази добро“, па водејќи се по неговиот совет, на прагот на полнолетството излезе од печат моето првенче, збирката поезија „Додека ја слушав тишината“. Минатата година во декември успеав да го објавам и промовирам и романот „Кормило“, со поддршка од Министерството за култура и Центарот за култура од Крива Паланка.

Која е Вашата прва награда што сте ја добиле и кои се останатите настани кои ја обележале вашата пишувачка кариера?

Првата награда ја добив на 13 години. Во основното училиште беше напишан конкурс за поезија, ја освоив првата награда, а училиштето истата поезија ја испрати на конкурс во Охрид, каде и беше публикувана. Тоа воедно ми е една и од најдрагите награди бидејќи со таа награда добив можност за прв пат да ги посетам „Струшките вечери на поезијата“, а воедно и да запознам повеќе македонски писатели. Имам учествувано на повеќе конкурси во Македонија, сите подеднакво ми се драги, а минатата година имав можност да се збогатам со искуство надвор од границите на државата, односно учествував на поетската средба „Седум градови кај Стерија“ во Вршац, Србија. Од сите конкурси, настани, манифестации, промоции најмногу ме исполнуваат хуманитарните настани, за кои сметам дека оставаат најубава трага.

Што правите во моментот и кои се Вашите идни планови?

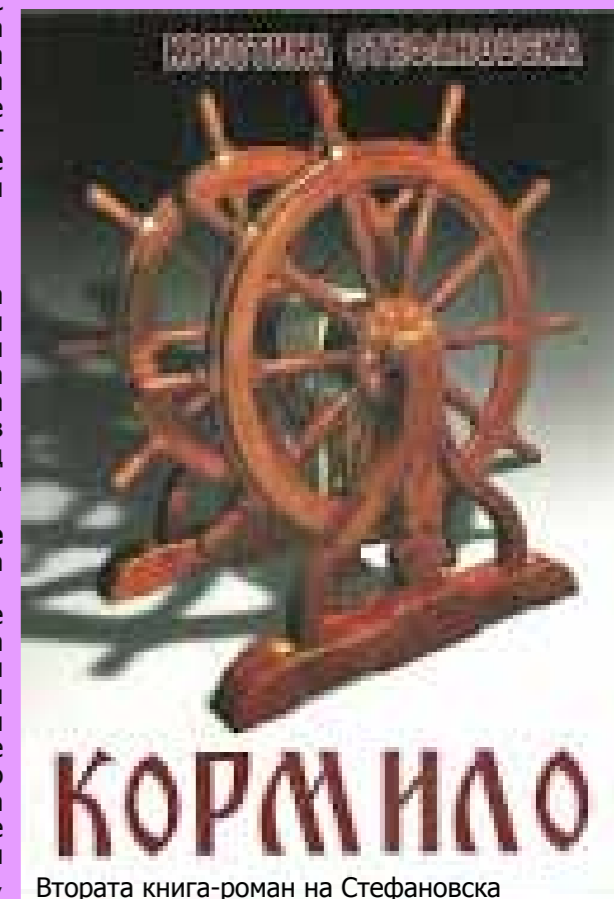
Секогаш во прв ред ми се студиите, останатото останува за во слободно време. Моментално покрај студиите, пишувам објави на локалниот веб портал www.palanka24.mk и сум надворешен соработник на локаната телевизија Златен канал, во која ја водам емисијата Книжевно толкување. Ова воедно се и моите идни планови, да останам да ги работам работите кои ме исполнуваат и ме прават среќна.

Што би им препорачале на луѓето како Вас, на оние кои сакаат да пишуваат?

Да ја хранат желбата и љубовта за пишување, да го пишуваат она кое лежи некаде длабоко во нив, да ги испрзнат сите наталожени чувства во себе и да се исполнат со позитивни мисли. Нека не ја штедат хартијата, хартијата трпи сè.

Кристина Стефановска

Втората книга-роман на Стефановска

Раскош, гламур и елеганција

Како и секоја година најблескавата ноќ во Холивуд ја одбележа модата на црвениот тепих. Сите очи беа вперени во ѕвездите кои со гордост се движеа по тепихот и пред светот го покажуваа својот моден избор.

Prada, Ellie Saab, Armani, Alexander McQueen, Dior, Gucci, Versace се само дел од модните куќи чии креации имавме можност да ги видиме на доделувањето на 86. издание на доделувањето на најпрестижната награда во филмската индустрија, Оскар. Како и секоја година најблескавата ноќ во Холивуд ја одбележа модата на црвениот тепих. Сите очи беа вперени во ѕвездите кои со гордост се движеа по тепихот и пред светот го покажуваа својот моден избор. Според многу модни критичари оваа година немаше експериментирање како што сме виделе во минатите година, дури и Лејди Гага која ја нарекуваат кралица на ексцентричноста се одлучи за нежна креација од модната куќа на нејзината добра пријателка Донатела Версаче. Очекувано беше Шарлиз Терон и Џенифер Лоренс да останат лојални и да се појават во Dior, затоа што се заштитни лица на овој бренд. Пријатно изненадување на вечерта беше младата актерка од филмот кој се закити со Оскар "12 Years a Slave" Лупита Нионго, која покрај со својот талент ги воодушеви присутните со својата убавина, нејзин избор беше светло сината креација на Prada. Елза Петаки, Оливија Вајлд и Кери Вашингтон се трите трудници кои блескаа и вешто ги сокрија нивните слатки стомачиња. Посилниот пол на Холивуд и нивните креации беа причината за воздишките и обавице од страна на женската публика.

Девојката која повторно падна на црвениот тепих и со насмева продолжи да чекори, Џенифер Лоренс во Dior.

Длабокото деколте на Кејт Хадсон не остави ниту еден присутен рамнодушен, таа се појави од прекрасната креација Versace.

Секси волшебничката Ема Вотсон крадеше комплименти во креацијата на Vera Wang.

Девојката која го водеше 83-тото издание на Оскарите, Ен Хетавеј бликаше во Armani и според модните критичари ова е нејзиниот најдобар оscarовски изглед.

Велат ако е се совршено тогаш нешто не е во ред, па затоа оваа година сите критики отидоа кај Лајза Минели и нејзиниот избор кој ни најмалку не се здоби со убави коментари. Минели носеше креација од Halston и беше модна "утка" на вечерта.

Леонардо Дикаприо беше номиниран за најдобра машка но за жал не замина со Оскар, се одлучи за класичен костим на Armani.

Фантастичниот Џерд Лето ги освои срцата на пристните со својот говор, но и со својата моден избор, тој носеше Saint Laurent.

Кевин Spejси отсекогаш бил поим за класика и елеганција во движење, неговиот избор беше костимот од Burberry.

Кејт Бланшет блесна во креацијата на Armani.

Лупита Нионго во Прада.

Ѕвездата на "Gravity" кој освои 7 Оскари, Сандра Булок се појави во креација на Alexander McQueen

Црната тоалета на Dior што ја носеше Шарлиз Терон ги остави без зборови модните критичари.

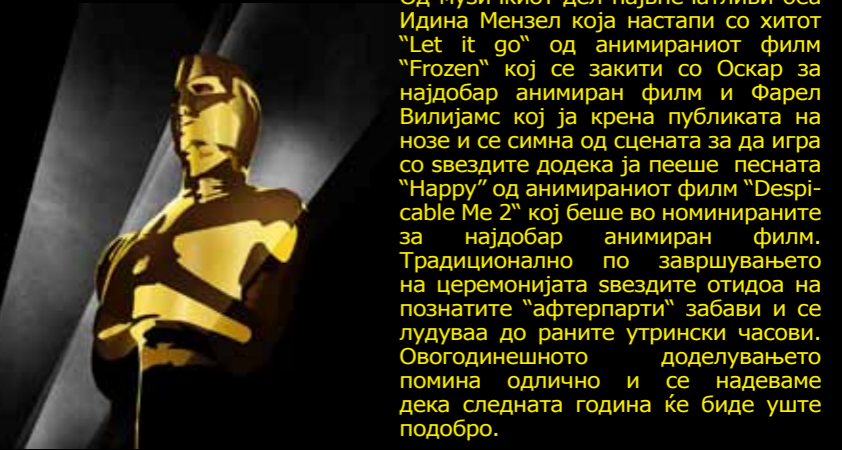

Златниот пар на Холивуд Бранцелина, ги засенија сите ѕвезди со нивното појавување на црвениот тепих. Анџелина носеше раскошна креација од познатиот либански моден креатор Elie Saab, додека нејзината посилна половина Бред Пит гордо чекореше до неа во костим на Tom Ford.

Настанот го водеше како што многумина ја нарекуваат кралицата на шоубизнисот, познатата водителка Елен Деџенерес која им покажа на многумина како тоа се прави на сцена, таа беше беспрекорна и неколку часа ги држеше насмеани присутните.

Во еден дел од вечерта таа им порача пица на присутните и ја дедеше заедно со нив, досега никој не направил таков потег.

Од музичкиот дел највпечатливи беа Идина Мензел која настапи со хитот "Let it go" од анимираниот филм "Frozen" кој се закити со Оскар за најдобар анимиран филм и Фарел Вилијамс кој ја крена публиката на нозе и се симна од сцената за да игра со ѕвездите додека ја пееше песната "Happy" од анимираниот филм "Despicable Me 2" кој беше во номинираните за најдобар анимиран филм. Традиционално по завршувањето на церемонијата ѕвездите отидоа на познатите "афтерпати" забави и се лудуваа до раните утрински часови. Овогодинешното доделувањето помина одлично и се надеваме дека следната година ќе биде уште подобро.

„Хармонизирајте го вашиот карактер со вашиот стил“

Немојте секогаш да зависите од трендовите. Облеката го изразува вашето расположение, вашиот карактер и начинот на кој живеете. Стилот сам по себе е еден вид на јазик со кој луѓето се разбираат. На тој јазик се разбравме и со една млада дизајнерка од Штип, чија постојана адреса е во нејзината работилница. Со неа разговараме за влијанието на дизајнот во нејзиниот живот, нејзиниот професионален развој и успеси, како и поврзувањето со луѓето. Суптилно, на моменти малку повеќе отворено, но пред сè искрено, ви ја претставуваме Ана Камчева.

Уметноста и креативноста велат се пренесува со гените. Дали ова важи и за вас?

Моите родители се сопственици на текстилната компанија, која неодамна отвори и нов женски бутик, па уште од мала знаев дека модата ќе биде тоа што ќе го работам во иднина. Желбата и љубовта растеа со тек на време, а го достигна врвот кога се запишав на Факултетот за арт и дизајн-отсек моден дизајн при Европскиот универзитет. Моите ментори континуирано ме охрабруваа да работам напорно и да го покажам својот максимум, за што сум им многу благодарна. Никогаш не сум замислувала да се занимавам со нешто друго, освен со мода.

Колку сте задоволна од досегашните постигнувања и кој е вашиот најголем успех до сега?

Секое парче облека кое го дизајнирам го сметам за свој успех, бидејќи знам колку труд и љубов вложувам во секое од нив. Ниту еден дизајн што сум го направила до сега не бил направен без многу истражување и експериментирање, така што сите од нив ги сметам за мој личен успех. Како најголем професионален успех ја сметам модната ревија во Американска амбасада минатата година, на која беа прогласени тројца победници, меѓу кои бев и јас.

Модата и дизајнирањето често значат патувања во странство. Која е вашата омилена модна метропола?

Обожавам да патувам, а најмногу сакам кога патувам сама. На тој начин не сум ограничена со време и правам тоа што треба и тоа што сакам. Патувањето е начин на кој ги чистам мислите и добивам нови инспирации, па секогаш имам нешто до мене да нацртам или запишам доколку добијам некоја инспирација во одреден момент. Омилена модна метропола за шоппинг би рекла дека ми е Истанбул. Навистина има прекрасни модни дизајнери во Турција кои работат со голем квалитет, посветеност и креативност. Истанбул е место каде еден дизајнер може да најде сè што му треба за работа, но и прекрасна богата култура, како и разновидност која го храни дизајнерскиот ум.

Чии стапки сакате да ги следите и кое е ваше омилено лице од модната индустрија?

Да бидете моден дизајнер значи дека мора да следите се што се случува околу вас. Не е тоа само да ги следите модните трендови, бидејќи дизајнерот со сето она што е го креира, секогаш има некоја скриена порака на која многу од луѓето и не посветуваат внимание. Затоа винамтелно ја следам работата на другите дизајнери, бидејќи секој млад дизајнер учи од поистукните. Моите омилен дизајнери се Вивиен Вествуд, според мене кралица на модата, контраверзниот Мартин Маргиела и влијателниот Јоџи Јамамото.

Кога не креирате, како го поминувате вашето слободно време?

Кога не работам на креациите обожавам да поминам некое време со родителите или пријателите, да излезам и малку да заборавам на обврските. А, кога сум дома обично сакам да се опуштам со некој добар филм кој ќе ме насмеа до солзи.

Модна порака до нашите читатели?

Секој од нас е уникатен сам по себе, бидејќи сите имаме различен карактер. Пронајдете го во вашиот карактер она што ве дефинира и тоа ќе се рефлектира и на вашиот стил. Како што рекол Ив Сен Лорен „Модата поминува, но стилот останува“. Секое парче облека што го носите, хармонизирајте го со вашиот карактер на ваш начин и во ваш стил.

Ана Камчева

Колку чини дотерувањето за завршната забава од студирањето?

Апсолвентската вечер е оној ден кога апсолвентите особено девојките, сакаат да изгледаат совршено. Се започнува со избор на облекат и фризури, а завршува со пристигнувањето на прославата. Иако подготовките за апсолвентските прослави од година во година стануваат вистински луксуз за родителите, тие воопшто не го штедат својот буџет за да им ги исполнат сите желби на своите апсолвенти. Апсолвентската вечер е еден најбитните животни настани кој не смеат да поминат незабележано. Април и мај се месеци кога апсолвентите, идните академски граѓани, ги поминуваат во подготовката за завршната забава од нивното студирање. Се одлучува за дилемите од типот што да се облече, каква фризура да се направи, што да му се подари на партнерот и слично.

Апсолвентската вечер им значи на апсолвентите, а најмногу на девојките кои за оваа прилика се спремаат долго време. Изборот на совршен фустан, фризура и модни додатоци е многу важна работа, а откако ќе пронајдат сè што сакаат, останува сметката која родителите треба да ја платат. За да се дотера еден апсолвент за прославата, според цените низ бутиците,

родителите мора да издвојат околу 9.000 денари, без разлика дали нивниот матурант е ќерка или син. За машките, цените на костимите се движат од 5.000 денари па нагоре, кошулите чинат над 1.500 денари, а чевлите повеќе од 2.000 денари. На ова треба да се додадат и трошоците за вратоврска и ремен, кои заедно може да чинат од 1.000 до 2.500 денари.

За девојките цените на кратките фустани се движат од 3.000 до 7.500 денари, додека долгите фустани се со цени од 5.500 до 15.000 денари и зависат од изработката, материјалот, но најмногу од производителот. Чевлите и сандалите се со цени од 1.200 до над 6.000 денари, а чантите се движат од 500 па до над 2.000 денари. Девојките трошат повеќе отколку машките, зашто имаат

екстра-подготовки. Минимум 800 денари за шминка, 300 денари за депилација, 850 денари за надградба и за украсување на нокти, трошоци за маникир и за педикир. Кога се ќе се собере, тоа се многу пари, но кому му е грижа. Момчињата се стремат да изгледаат посериозно, а девојките сонуваат да станат „кралица на апсолвентската“.

Рехабилитирајте ги умот, духот и телото

Берово место на мирот и тишината, Берово место на историјата и јунаштвото, Берово место на спојот на традиционалното и современото, на новото и староградското. Овде можеш да го најдеш она што е вистинска реткост во денешниот цивилизиран свет - незаменливиот мир и спокојство. Кој еднаш дошол, навратил пак.

Доколку сакате да избегате од градската врева и метеж, од густоот сообраќај и маглите, од стресното секојдневие и брзата урбана живеачка, посетете го Берово, мало планинско гратче во најисточниот дел на Македонија. Тука природата истурила изобилие на природни убавини, шума, пасишта, планински одмаралишта и понудила мир, спокојство, одмор и релаксација. Убавото Берово ги чува со векови двете легенди кои зборуваат за неговото настанување и името по кое се нарекува градот Берово. Според едната легенда луѓето од околните села и населби почнале да се берат, собираат на едно место, од Малешевските планини да се симнуваат во подножјето каде што е сега градот Берово. Според втората легенда, името Берово е добиено по некој сточар Беро, кој имал големо стадо на добиток. Сместено под падините на Малешевските планини, во чии пазуви се наоѓа прочуеното Беровско езеро, не може да му се долови убавината и суштината на ова место, без да се посети.

Да се доживее планинското сонце, свежите утра, чистиот воздух, горското шумолење на столетните дабови и буки, да се почувствува ароматичниот мирис на шумските плодови и лековитите тревки, неопходно е да се посети ова место. Сите што дошле и го виделе, во едно биле согласни- вистински рај на земјата, ако сакаш да го почувствуваш земниот рај посети ја околината на Берово. Тука ќе најдеш и здрава еколошка храна, припремана на традиционален начин. Хотелите ќе ве примат и угостат со традиционалниот малешевски качамак, зелник, компир, сирење, правено по рецептите на нашите баби и дедовци, направени како на ни едно друго место, посебно, извонредно, со многу љубов, труд и уживање. Комбинацијата од таа храна во дворот на некој од хотелите или малите викендички, со поглед кон зеленото пространство наоколу, опијанет од свежина и мирис на иглолисна шума и полско цвеќе, ќе создадат хармонија на човечкото тело и дух, чувство на блискост кон природата, навраќање на исконите на човекот, дека неговото потекло е од природата. Кога ќе слезеш во гратчето ќе те пречекаат гостопримливите беровчани, кој ќе те засакаат и примат како нетуѓинец, веднаш ќе ја приметиш нивната искреност, насмевка и добра намера. На плоштадот Димитар Беровски, урбано уреден по најсовремен терк,можеш да отседнеш, да се одмориш и да го почувствуваш топлото срце на градот. Беровчани сигурно ќе ти понудат нешто за купување од познатите и надалеку прочуени беровски производи-шумскиот мед, малешевско сирење и компир, слатко од шумски плодови

и домашни сокови и компоти. Сето ова е од природата, чисто и еколошко. Градот има што да понуди и како туристичка дестинација. Туристите при посетите на градот не го изоставуваат музејот во центарот на градот и манастирскиот комплекс Св. Михаил. Музејот ја чува долговековната историја на источниот регион и градот Берово. Кустосот во музејот ги прераскажува со години на посетителите легендите за нашите војводи-Дедо Иљо Малешевски, Димитар Беровски, Никола Русински и други помалку и повеќе познати историски личности. Нивните подвизи и дела биле гордост на македонскиот народ со достоинство посветено и заслужено место во историјата. Доколку како посетител те влече историјата на ова место, ќе мора да го посетиш манастирот св. Арахангел Михаил. Овде се чувствува некоја посебна смиреност, вистински душевен мир. Ке те пречекаат игумените кои ја негуваат монашката традиција на овој крај. Тие најдобро ја знаат историјата на манастирот, на монаштвото, на градот. Прво со што ќе те запознаат е како овој манастир бил изграден за 40 дена, како Турците не дозволувале да се гради, а потоа главниот турски ага ја побарал за жена ќерката на попот. Многу приказни крие овој манастир, многу богата стара манастирска архитектура, живописно фрескопиство, богата духовна литература. Во манастирските простории на Св. Арахангел Михаил се изучувал старословенскиот јазик, се пишувале црковни книги, кои потоа се носеле по другите македонски манастири. Одовде излегле познати македонски учители, кои го пренесувале понатаму Божјото слово и реч.

Маските ги канализираат внатрешните желби и чувства

Струмица живее за карневалските денови, тоа е факт. Секоја година се приготвуваат најразлични иновативни креации, како и одлична забава. Во текот на карневалските денови Струмица живее под маски. „Треската“ наречена Струмички карневал, секогаш ветува посебна приказна, која останува добро запаметена. Струмичани, а и цела Македонија и посетителите надвор од неа, уживаат во овој настан кој секогаш гарантира незаборавна забава. На момент, секој заборава на обврските и проблемите кои го следат животот и се препушта на прекрасните мигови што ги носи вечерта, во која секој е скриен под својата маска и го живее животот што го отсликува маската.

Чувството да се биде под маска и да го сокриеш својот идентитет е навистина интересно. Тогаш е дозволено да се избега од реалноста и да се ужива до крајот на карневалот, кога маските паѓаат и исчезнува магијата на анонимноста. Во тие моменти луѓето честопати знаат да се почувствуваат како лик од бајките, но откако сè ќе се заврши, животот продолжува онаков каков што бил. Карневалските денови се можност барем за една вечер да создадеме свет на илузија и да пишуваме нови приказни за себе.

Градот под Царевите кули, Струмица ја одржува оваа вековна традиција која директно е поврзана со верскиот празник Тримери, а почетокот е со векови наназад. Првите пишани извори се забележани уште во 1670 година, од турскиот патеписец Евлија Челебија кој напишал „Дојдов во еден град, расположен во полите на еден висок баир и видов како таа ноќ маскирани луѓе претрчуваа од кука во кука, низ смеа, писок и песна...“

Победничката маска

Во тоа се согласија и голем број од учесниците овогодинашниот карневал, а дел од нивните размислувања за чувствата кога се под маски ги пренесуваме во продолжение: **„Чувството да се биде под маска е навистина несекојдневно чувство. Кога сте под маска можете барем за момент да избегате од реалноста и да бидете некој друг, да се однесувате како друг. Маската едноставно ви дава некоја слобода која ја немаме во секојдневниот живот.“** „За една личност при изборот на маската, клучни се карактерот и чувствата на самата личност. Избраната маска всушност ја одразува желбата на поединецот да

биде она што навистина сака да биде и да се чувствува онака како што сака.“ **„Маската ни дава шанса да бидеме поразлични од она што навистина сме, едноставно за момент да се почувствуваме слободни и среќни.“** До денешен ден не се памети Струмица да го нема одржано карневалот. Оваа година Струмица повторно приреди спектакуларна карневалска забава со огромна посетеност и безброј маски, чија живописност и креативност никогаш не разочарува. Наградата за најдобра маска отиде кај впечатливата маска „Вива ла Вида“ која беше подготвена од учениците на средното општинско училиште „Никола Карев“ од Струмица.

„Street art“

револуција

Во современите општества каде што човештвото ја ужива таа можност слободно да го искаже својот индивидуален или колективен став кон појавите, во групата на влијателни фактори се вбројува и уличната или „street art“ револуција. Доживувајќи го својот процут во средината на осумдесетите години, „street art“ артистите својот култ го доведоа до глобално распространет публицитет кој несомнено побудува интрига кај пошироката маса на луѓе. Ваквата визуелна уметност креирана на јавен простор сè уште држи бренд како урбана уметност. Многу географски точки негуваат богата култура на улична уметност, како свој фундаментален фасаден епитет.

Артистите своето портфолио го чуваат во јавност, каде што зградите и облакодерите им се главна галерија, а креативноста им служи за глобален јазик. Низ призмата на различните „street art“ алатки како графитите, стенсилите, стикерите, уметност со креда и друго, секое создадено дело носи нова и опсесивна сторија со уникатни нијанси на себе. Честопати се изложени на ризик како и финансиски трошок, со цел да дадат нешто, без да бараат нешто за возврат. Неретко се изложени и на законски предизвици, гледани од владините перспективи како чиновни вандализам.

Покрај тоа што шири културно и уметничко влијание, оваа уметност има за цел за подигање на етичкиот морал кај луѓето поради нивната апатија преку општествено пропагирано дејство. Пружи влијание и нуди нови перспективи за преиспитување на општествениот менталитет и ставови. Често дејствува и како критички став кон некои политички прашања. Како најсвеж пример за ваквото влијание на уличната уметност сведочи „street art“ револуцијата во Египет.

Ала Авад е графити артист од Египет, кој е меѓу многуте артисти кои оставија белег на улицата „Мухамед Махмуд“ во Каиро, воедно создавајќи и нов културен споменик. Инспириран од богатото културно богатство на Египет, низ ликот на Тутанкамон и од тогашниот политичкиот деспотизам врз народот, Авад зад себе оставил многу графитни изработки.

Неизбежно е да се спомене и еден од главните револуционери на уличната уметност – Бенкси. Тој е британски графити артист со светско реноме кој покрај „street art“–от, своите капацитети ги надградува и како политички активист, сликар и филмски продуцент. Со своите изработки низ цела Британија, Бенкси го препознаваат по специфичниот стил на творење.

Преку комбинација од црн хумор и графити со деструктивен стенсил креира сатирична „street art“ уметност. Својот исмев кон централизираната власт, хипокрититите и оттуѓеноста го одразува со „етикетирање“ на градот со свои креации. Покрај политичко-социјалните теми кои ги разработува, поборник е и за анти-капиталистичко, анти-фашистичко и анти-воено општество.

Во своето портфолио на успешни проекти, покрај визуелно-базираните изработки, се вбројува и документарецот „Exit through gift shop“ од 2010 година, кој следната година беше номиниран за Оскар во категорија за најдобар документарен филм.

Тајните организации кои управуваат со светот

7. Опус Деи или официјално Прелатура на Светиот крст, е организација на Католичката Црква која учи дека секој е повикан на светост и дека „обичниот“ живот е само пат кон светоста. Опус Деи во превод значи „Божјо Дело“, па поради тоа често меѓу членовите и симпатизерите се нарекува и само „дело“. Во 1982 по одлуката на папата Јован Павле II е прогласена за негова лична прелатура и оттогаш членовите на организацијата се наоѓаат во надлежност на неговите епископи. Организацијата во 2009 имала околу 90.000 членови од преку 90 различни земји, во чии редови имало и 2.000 свештеника.

6. О.Т.О (Ordo Templi Orientis) е братство, меѓународна и религиозна организација, основана на почетокот на 20 век. Во почетокот било планирано да се угледа на идеологијата на масоните и да се здружи со нив, но кога Алистер Кроули бил водач на оваа организација, ја реорганизираше врз основа на Законот на Телема како нејзин централен филозофско-религиозен принцип. Овој Закон изразен како „Прави што ти е волја, и тоа нека биде цел Закон“ и „Љубов е законот, љубов под волја“ е воспоставен во 1904 година од страна на Аиваз, пратеник на Тајните Мајстори, кои владеат во моментот со човештвото. Налик на повеќето тајни здруженија, членството во О.Т.О. се базира на систем на иницијација со серија од церемонии за стекнување степени, кои користат ритуали со кои се воспоставува братската врска и се пренесуваат духовните и филозофските учења.

5. Редот на сиромашните витези на Исус и на Соломоновиот храм, попознат како Редот на витезите Темплари, основан е околу 1119 година во Светиот град Ерусалим. Според преданијата, витезите колку што биле храбри, толку во почетокот биле и сиромашни, па најчесто на сликите се прикажани како двајца витези јаваат еден коњ. Набргу, Темпларите со одобрение на Папата ќе станат најмоќната воена сила во Средниот век. Темпларите имале голема финансиска и политичка моќ и се сметаат за основоположници на првите банки во Европа. Својата моќ ја задржале сè до XIV век кога конечно ги уништил кралот Филип IV. За името на Темпларите поврзани се многубројни легенди меѓу кои и легендата дека тие биле чуварите на најголемата црковна тајна – што е и каде се чува Светиот грал.

4. Кју Клукс Клан (познат и по акронимот КKK) е тајна организација основана по завршетокот на граѓанската војна во САД и се смета за прва фашистичка организација во светот. Членовите се облекуваат во карактеристични бели мантии со конусовидна качулка која во целост го затскрива лицето и има само отвор за очите. Организацијата е тајнозаштитена од државните органи и е доста толерирана и покрај големиот број на уништени приватни имоти и убиства. Жртвите се речиси редовно афро-американците, евреите, но и белите христијани кои ги штители афро-американците и евреите. Организацијата постои до ден денешен, се занимава со ширење параноја, расизам и омраза, и сè уште има моќ која не е за потценување. Истата број околу 4 милиони членови.

3. Масони се братска организација која се појавила кон крајот на 16 и почетокот на 17 век. Масоните денес постојат во различни форми низ целиот свет, со членство од околу пет милиони луѓе. Братството административно е организирано во Големи ложи, а секоја од нив си има свои јурисдикции. Исто така постојат дополнителни тела, кои се организации што се во тесна врска со масоните, но со своја независна администрација.

2. Илуминати е име дадено на одредени групи како историски и модерни, така и вистински и фиктивни.

Историски, името се однесува посебно на Баварските Илуминати, тајно друштво од ерата на просветлувањето, основано на 1 мај 1776 год. Во модерното време исто така се користи за да укаже на наводна организација за заговор која дејствува како прикриена „моќ зад престолот“, наводно контролирајќи ги работите во светот преку денешните влади и корпорации, обично како модерна инкарнација или продолжение на Баварските Илуминати. Исто така се верува дека Илуминатите управуваат настани кои ќе доведат до основање на Нов светски поредок.

1. Билдерберг група - Оваа елитна група се состанува еднаш годишно, секогаш на различно место во некој луксузен хотел, а средбите се тајни и затворени за јавноста. Ваквиот начин на функционирање им остава простор на поддржувачите на теориите на заговор да тврдат дека на состаноците на оваа група се одредува судбината на целата планета, особено во делот на економијата.

Олимпискиот оган беше центар на светот цели 16 дена

Олимпискиот оган успеа да ги осветли и најмрачните делови во светот. Цели 16 дена белата, црната и жолтата раса навиваа заедно за своите претставници, а најважно од сè, навиваа за спортот и добриот соживот. Од 7 до 23 февруари Русија беше земја домаќин на XXII зимски олимписки игри.

Од мало село до град со 300.000 жители, Сочи претставува најголемо одморалиште во Русија.

Сместен на крајбрежјето на Црно море, Сочи е еден од ретките градови во Русија кои имаат топли и жешки лета, а истовремено и ладни зими. Сочи е претежно христијански град и покрај тоа што во него живеат 20.000 муслимани, бројка која претставува 5% од населението. Сочи како град домаќин беше избран на 4 јули, 2007 година во текот на 119 заседание на Меѓународниот олимписки комитет.

Русија и покрај тоа што беше одличен домаќин, беше и најуспешна земја на овие олимписки игри, со освоени 33 медали од кои 13 златни, 11 сребрени и 9 бронзени медали. На второто место се САД со освоени 28 медали од кои 9 злата, 7 сребрени и 12 бронзени медали. На третото место како една од најуспешните земји се најде Норвешка која успеа да освои 26 медали од кои норвешките претставници се закитија со 11 злата, 5 сребрени медали и 10 бронзени. Спортистите во Сочи се натпреваруваа во 15 спортови и 97 дисциплини.

На 22 по ред зимски олимписки игри и нашата земја имаше свои претставници. Марија Колароска, Дарко Дамјановски и Антонио Ристевски ги бранеа боите на нашето знаме, натпреварувајќи се во нордиско трчање, односно алпско скијање. Нашиот натпреварувач Антонио Ристевски на првата трка настапи со реден број 84, во конкуренција на 117 натпреварувачи, тој го освои 56 место по првата трка. Неговото време од 55:38 му обезбеди настап и на втората трка. На својата втора трка тој постигна време од 1:03:06 минуата и заврши на 29 место. Во настапот во велеслалом Ристевски остана без пласман откако падна во првата трка. Покрај Антонио Ристевски на XXII зимски олимписки игри, наспати и Дарко Дамјановски. Нашиот Дамјановски својот прв настап го имаше на 11 Февруари, каде што стартуваше со реден број 86. Во трката крос кантри квалификацији – спринт (1.800 метри) Дамјановски постигна време од 4:08:56 минути и го освои 78 место во конкуренција од 86 натпреварувачи. Македонија го имаше и својот женски претставник на овие

Олимписки игри. Шеснаесетгодишната Марија Колароска на 10 километарската трка во категорија на нордиско скијање го имаше својот дебитантски настап на Олимписките игри и успеа да финишира на 74 место во конкуренција на 75 натпреварувачи.

Со просечна температура од 8 степени во февруари и влажна суптропска клима, Сочи претставува најтоплиот град, кој некогаш бил домаќин на Зимските олимписки игри. Игрите биле 12 олимписки игри по ред кои го забранувале пушењето во сите јавни шеталишта, барови и ресторани во градот. XXII Зимски олимписки игри воедно претставуваат и најскапите олимписки

Најдобрите моменти од овие олимписки игри

Норвежанецот Оле Ејнар Бјорндален победи во спринтот во биатлон и како дел од мешаната штафета на својата земја, со што се изедначи со својот сонародник Бјорн Дели по бројот на освоени златни медали, вкупно 8 и со рекордни 13 освоени медали стана најуспешниот натпреварувач во историјата на Зимските олимписки игри. Во натпреварите во алпско скијање, најуспешен натпреварувач беше норвежанецот Кјетил Јансруд, кој освои злато во супер-велеслалом и бронза во спус. Меѓу секијачите, најуспешна беше Тина Мазе од Словенија освојувајќи два златни медали, во спус и во велеслалом. Полјакот Камил Штох стана третиот ски-скокач во историјата по Мати Никенен и Симон Аман, кој успеа да победи на малата и на големата скокалница на едни Олимписки игри. Натпреварувачите во брзо лизгање од Холандија имаа апсолутна доминација во овој спорт, освојувајќи 8 златни и вкупно 23 медали во 12 дисциплини. Лизгачите од оваа земја освоија медал во секоја дисциплина, а дури во четири ги зазедоа сите места на победничкиот подиум. Интересно е што спортистите на Холандија покрај успехот во овој спорт, освоија уште само еден бронзен медал, а на конечната табела се најдоа на 5-то место по бројот на освоени медали. Во сноуборд Вик Вајлд од Русија освои златни медали во дисциплините паралелен велеслалом и паралелен слалом. Со победата во паралелен слалом, тој стана првиот олимписки победник во оваа дисциплина. Репрезентативците на Канада беа најуспешни во екипните спортови, освојувајќи ги сите четири златни медали, по два во карлинг и хокеј на мраз. На женскиот турнир во хокеј на мраз, канадските репрезентативки во финалето ја победија репрезентацијата на САД со 3-2, откако во последните пет минути од регуланиот тек на натпреварот надоместија негатива од 2-0 за да го добијат натпреварот со постигнат златен гол. Хокејарите на Канада, пак, златниот медал го освоија по победата во финалето против Шведска со 3-0.

игри во историјата. Првичниот буџет од 12 милијарди долари бил надминат 4 пати повеќе, односно до октомври 2013, проценети трошоци на Зимските олимписки игри 2014 достигнале до високи 51 милијарда долари. Следниот собир на најдобрите натпреварувачи во зимски спортови, ќе се одржи за 4 години во јужнокорејскиот град Пјонгчанг.

„Со ранец на рамо, автобуска карта и по 50 евра во џеб го живеевме нашиот сон“

Како што најавивме во претходниот број, во ова издание ја продолжуваме интересната приказна за новата култура на живеење – паркурот. Двајцата млади паркур спортисти, или како што се нарекуваат, трасери од Штип ни ја раскажуваат приказната за овој несекојдневен спорт. Лазар Пановски и Драган Миланов се нашите трасери кои ни помогнаа да научиме нешто повеќе за паркурот, а сега ни ги раскажаа нивните лични искуства со спортот, достигнувањата, инспирацијата и идејата за нивниот почеток на паркурот. Ова е нивната приказна.

„Почетоците беа уште во 2007 година. Гледајќи од денешна перспектива, немавме претстава до каде ќе стигнеме. Тренинзите се базаара на видео клиповите кои ги следевме секојдневно на Youtube. Тука, мора да споменаме дека многу брзо привлековме внимание, кај помладите и постарите. Едните заинтересирани не прашуваа и сакаа да не гледаат додека вежбаме, а другите налутени не бркаа и караа затоа што им пречиме или мислеа дека ќе правиме неред. Во почетокот, за нас, тоа беше само дружење и пополнување на слободното време, сè додека не помина првата година. Тогаш почнаа да се појавуваат и други кои имаа интерес и желба да ни се приклучат и да почнеме заедно да вежбаме. Тоа беше голем поттик за нас да продолжиме да вежбаме и покрај сите коментари дека тоа е само бескорисно трошење време и изложување на опасност. Една од главните идеи во паркурот е да се поминат патеката и препреките со најголема можна сигурност. Доколку се почитува ова, тогаш опасноста од повреда е еднаква на нула, а нивото на ризик го определува трасерот индивидуално.

Лазар Пановски

Драган Миланов

По три години откако почнавме во Штип, го имавме првото искуство и надвор од нашиот град. Се поврзавме со некои од трасерите во Скопје и се договоривме да се сретнеме. Тие веќе имаа оформено свој тим и паркур школа во која имаше околу 50 членови. Бевме воодушевени кога видовме дека во Скопје и Македонија, воопшто, има толку голем интерес и момци кои се многу понапредни од нас, па можеме да научиме многу од нив. Првиот собир на кој што присуствувавме беше „Yu Parkour Jam“ во Скопје во 2013 година, којшто беше и прв ваков интернационален собир во Македонија. На овој собир запознавме трасери од целиот Балкан и тоа беше нашата шанса да ја продолжиме авантурата надвор од Македонија. Еден месец подоцна собирот во Велес беше само доказ за желбата и страста која ја имаа многу млади во целата држава, а убавината во сето тоа е што сите безрезервно ја споделувавме. Очигледно беше дека тука нема да застанеме, ова беше остварување на нашите соншта кои ги чекавме толку време. Не ни размислувавме кога ја добивме поканата од нашите пријатели трасери од Белград за присуство на голем собир, во кој официјални гости беа Parkour One од Швајцарија. Вистински ветерани во паркур кои предничаа во искуството повеќе од сите на Балканот. Ова беше шанса што не се пропушта. Така, со ранец на рамо, автобуска карта и по 50 евра во џеб се дрзнавме да ги пробиеме границите на Македонија и да доживееме нешто што дотогаш за нас беше непознато. По завршувањето на собирот во Белград се уверивме дека сме на вистинската патека и дека сме доволно силни да го продолжиме патот. Тоа беше патување кое што нè однесе уште подалеку на север - во Нови Сад, уште едно големо упориште на трасерите од Балканот.“

За авантурите на Лазар и Драган и останатите паркур спортисти од Македонија, прдолжуваме и во следното издание на списанието. Читајте нè, ќе откриеме нови тајни и ќе раскажаме нови приказни од оваа нова урбана култура на живеење.

Мисија: студент МЕЈД БАЈ МИЛОШ

УНИВЕРЗИТЕТ
КРАЕН РОК ЗА ЗАВЕРКА НА СЕМЕСТАР
РАЗБУДИ СЕ НЕО...

ВО РЕД, САМО ДА ОТИДАМ ДО СТУДЕНТСКИ ПРАШАЊА...
ДА ЗАБЕРАМ И...
...ГОТОВО

НЕ СЕ ОБИДУВАЈ ДА ЧЕКАШ РЕД, НА СТУДЕНТСКИ ПРАШАЊА. ТРЕБА ДА ВЕРУВАШ... НЕ, ДА ЗНАЕШ... ДЕКА НЕ ПОСТОИ РЕД, НА СТУДЕНТСКИ ПРАШАЊА...

ПРВО КЕ УПЛАТИШ... БЛА БЛА... СМЕТКА... ЕЛЕ... Е-ИНДИ... БЛА... БЛА... ТАКСЕН... БЛА... БЛА... ЗАВЕРКА... БЛА... АР...

УНИВЕРЗИТЕТ
ГОЏЕ ДЕЛЧЕВ
СЕМЕСТАР
ОЦЕНИ
ПРАШАЊА
ЗАБЕРИ СЕМЕСТАР
ВО РЕД
ОСТАНИ

УНИВЕРЗИТЕТ
ГОЏЕ ДЕЛЧЕВ
СЕМЕСТАР
ОЦЕНИ
ПРАШАЊА
НЕМАТЕ ДОВОЛНО ФИНАНСИСКИ СРЕДСТВА

БРЗО!
МОРАМ ДА ГО НАЈДАМ НАЈЗЕЛСКИОТ ИВЛЕЗ
ПРЕД ДА ЗАГЛАВАМ ОВДЕ

ТЕЛЕ ФОНОТ!

АЛО, МАМО? АЈ ТЕ МОЛАМ ПУШТИ МИ ПАРИ НА СМЕТКА ТРЕБА ДА ЗАБЕРАМ СЕМЕСТАР

БАНИ СИНЕ МАМА ВЕДНАШ КЕ...

www.ugd.edu.mk

